Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اورونو کې سندرې

شاعر

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	په اورونو کې سندرې
شاعر:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۶ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د شاعر پرله پسې نومره:	(۱۰)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱۰)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د دویم چاپ سریزه	۱
۲	سریزه	۴
۳	تاب	۱۰
۴	د اروا ګانو سلګۍ	۱۲
۵	ساده قتل	۱۳
۶	د ژوند رنګ	۱۵
۷	سهوه	۱۶
۸	نامعلوم قبرونه	۱۸
۹	اسمان او ځمکه پوه دي	۲۰
۱۰	نیمه لاره	۲۲
۱۱	ستوري ستوري اوښکې	۲۴
۱۲	ماتې هیلې	۲۶
۱۳	د ځلورو کلو شپې مې	۲۸
۱۴	د کفر رحم	۲۹
۱۵	کیسې	۳۱
۱۶	له ځانه سره جنګ	۳۳
۱۷	لکه وختونه چې وختونو کې مري	۳۵
۱۸	وینې تخیل	۳۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	د شعر په پاڼو	۳۸
۲۰	زهر	۴۰
۲۱	دا په کومو سترګو ګورې !	۴۲
۲۲	بری که نابری	۴۳
۲۳	سپېڅلی غرور	۴۵
۲۴	د سپينو خولو پرخې	۴۷
۲۵	د اوښکو سباوون	۴۹
۲۶	زهرجنه خندا	۵۱
۲۷	دخندا وزرونه	۵۳
۲۸	امام شکرونه باسي	۵۵
۲۹	د اور په جېل کې	۵۷
۳۰	پوړنی	۵۹
۳۱	درېڼا حورو !	۶۱
۳۲	د زهرو فصل	۶۳
۳۳	چاويل چې د ګلونو ښار به وران شي؟	۶۵
۳۴	ولوليز پسرلی	۶۷
۳۵	د اوښکو احرام	۶۹
۳۶	اود ګلو د سندرواتڼ بيا له سره وران شو	۷۱
۳۷	يو جانان او يو جام	۷۳
۳۸	خواږه خواږه زخمونه	۷۵
۳۹	د ستورو قافله	۷۷
۴۰	مړاوی جانان	۷۹
۴۱	دسمال	۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲	د مینې پیغمبر	۸۳
۴۳	د سرو ټپونو کان ۸۵	
۴۴	د پاڼو مومن	۸۷
۴۵	د صراط پُل	۸۹
۴۶	د جام جنازه	۹۱
۴۷	د سندرو په وزرونو	۹۳
۴۸	شهید غرونه	۹۵
۴۹	څلور شپې	۹۷
۵۰	ستوري لمرونه	۹۹
۵۱	د روح سپېڅلی زور	۱۰۱
۵۲	د شعر پري	۱۰۳
۵۳	سندریزه وږمه	۱۰۵
۵۴	د شعر حجاب	۱۰۷
۵۵	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ټولګې پر دويم چاپ څو خبرې

((په اورونو کې سندرې)) زما د شعرونو دويمه ټولګه ده چې پر ۱۳۷۶ل کال په پېښور کې چاپ شوې ده. په دې ټولګه کې اکثره هغه شعرونه راغلي، چې ما د خپل تحصيل او تر هغه وروسته د تنظيمواکۍ پر مهال ليکلي او يو څو داسې شعرونه په کې هم شته چې د طالبانو د واکمنۍ د لومړيو کلونو په بهير کې ليکل شوي دي. دا ټولګه هغه وخت د هېواد د تکړه شاعر ښاغلي عبدالمالک بېکسيار په

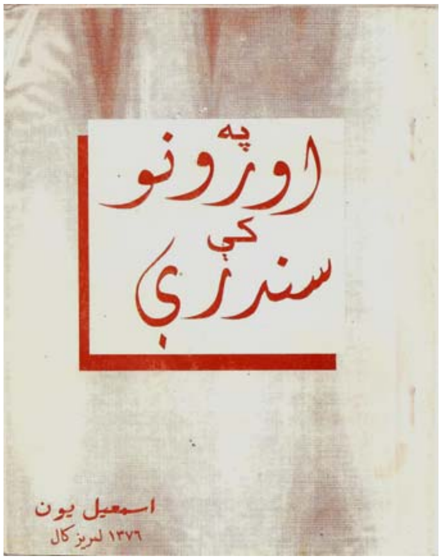

زيات ټينګار او مالي لګښت خپره شوه، که د هغه ټينګار نه واى، نو دا ټولګه ما هغه مهال نه خپروله. له هغه وخته بيا تر دې دمه زه پر يو لړ کلتوري، سياسي او ټولنيزو چارو دومره مصروف شوم، چې زما شاعرۍ ته يې ډېر زيان ورساوه. شعر

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تقدس دی، زیات ذهد ، تقوا و خلوت ته ضرورت لري، له سیاسي او ټولنیزو کارونو او په دې لاره کې له پرتو دېوانو او لېوانو سره، د شعر ملکه، الهه او پرښته یو ځای مزل نه کوي او نه د شعر ښکلا د سیاست له بدرنګیو سره غاړه غړۍ حرکت کوي، نو ځکه که څوک غواړي یوازې شاعر پاتې شي، باید ه دي، چې خپل ذهن او قلم پر نورو ګڼو کارونو مصروف نه کړي. د شعر ښاپېرۍ یوازې ذهد ، ښکلا او تخیل مني؛ له نورو ګڼو چارو سره یې کار نه شته. په همدې خاطر څومره چې زما نور کارونه ډېرېدل، د شعر ښاپېرۍ راڅخه مروربدله او لرې کېدله، خو بیا به هم کله په خوب او کله په ویښه راتله او زما د ذهني روزګار د ارامتیا سبب به کېدله او روحي ستړیا به یې رانه وړله. تر دې ټولګې وروسته مې کله کله شعرونه لیکلي دي، خو دومره لا نه دي، چې د یوې بلې ځانګړې شعري ټولګې بنه خپله کړي.

زه هم په شعر پسې منډې نه وهم، کله چې دا ښاپېرۍ خپله راشي، نو بیا ورسره د زړه خواله کوم. هر کله چې زما شعرونه د بلې ټولګې تر کچې ورسېدل، بیا به یې د یوې ځانګړې ټولګې په توګه چاپ کړم. تر دې ټولګې وروسته لیکل شوي شعرونه مې ځکه په دې ټولګه کې رانه وړل، چې دا ټولګه د خپل زمان او مکان د حالاتو انځورنه کوي او نور وروستي شعرونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې زمانې رنګ لري، نو ځکه مې دا ټولګه د خپل هغه وخت د ارزښت او اهمیت له مخې په خپله بڼه پرېښوده. په شعرونو کې مې هم ورته هېڅ ګوتې نه دي وهلي، یوازې هغه چاپي او املایي تېروتنې چې په تېر چاپ کې وې، هغه مې تر ډېره حده سمې کړې. ګرامري سمون خو هسې هم پر شعر یا نظم د پوره تطبیق وړ نه دی، نو هغه مې له خپل معمول حالت سره سم پرېښود. نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او تاسې قدرمن، ددې ټولګې لوستو ته رابولم.

په درناوي
پوهندوی محمد اسمعیل یون
کابل- افغانستان
ارګ؛ د جمهوري ریاست ودانۍ
۱۳۷۸ ل کال د سلواغې ۲۱ مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د یو مات ژوندون کیسه ده، ژړغونې شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده، ژړغونې شانته ژاړي

او دا کیسه د یو یون کیسه ده، د یو ژوند کیسه ده او زموږ د زمانې د یو ژوندي تاریخ کیسه.
دا کیسه د هغو غمجنو شپېو کیسه ده، چې د ښار واټونه بیا له سره او په نوي ریتم جوړېږي...

...

کوځه کې شور شو او هاها شوه کوځه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه
سپوږمۍ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کيسه د هغو شپو او ورځو کيسه ده، چې د تقلبي قدرت پر ګدۍ ناست امام د وطن د مرګ تسبې تېروي او شکرونه باسي:

...

او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د
ورېمو رنګين رنګين تخيل
اوس هر ماښام له شپږ پوړيزو خونو
پېغلې د خپلې حيا روح سپاري
د خدای(ج) د پرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پناه وروړي
خو امام ناست د هوس په مرمرينه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبې تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو ميو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

د دغو ټولو کيسو، شپو او ورځو شپو تر شا يو حساس او نوښتګر قلم چلوونکی ولاړ دی، چې په سرو اورونو کې يې هم د قلم نېغ سر چا ته ښکته نه شو او د مرګ او ژوند په اورنيو شپو کې يې هم د وطن سندره وويله او ښه په خوند يې وويله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لا تش اسمعیل و او یون یې لا نه وو پیل کړی، چې د کابل په سپېرو کوڅو کې زما ورسره اشنایي شوه، زه چې هر ځلې د اسمعیل نوم د ده په غیاب کې یاد کړم، نو بیا مې یو په تنه خوار، وچ کلک او ځیرک زلمی، د ښوونځي درې ځلور کتابه په یوه اخبار کې راغبرګ په تخرګ کې نیولي نښغ سترګو ته ودرېږي.

اسمعیل ټیک هماغه شان چې اسمعیل(ع) له خپلو پښو څخه د زمزمو د اوبو چینې راوخوټولې، له خپلو خلاقو ګوتو څخه د نوښت ویالې راخړوبوي. دی ددې په څنګ کې چې زموږ د وطن د ځلور کلنې ملي غمیزې انځورونه کاږي، خو شعر ته د تعهد او نوښت مساله یې هم له یاده نه ده ایستلې:

د زړونو زورو مو دلبرانو لوټ که
لکه وطن چې رهبرانو لوټ که

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ؟

د یون په دغه ارزښتناک زیار کې یوه بله د یادولو وړ خبره د ټپې او ازاد شعر د انډول ده، سره له دې چې دغه کار د یون په ابتکار کې نه شي راتلای او تر ده دمخه زموږ نورو لیکوالو هم دغه کار کړی دی، خو په کوم انداز کې چې یون ټپه او ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر سره غاړه غړې کړي، زما په خيال زموږ په معاصر ادب کې به يې بېلګې کمې وي، د بېلګو له راوړلو څخه يې په دې نيت تېرېږم، چې نه غواړم ټول کتاب يو ځل په سريزه کې په لوستونکو ولولم. د يون په شعر کې د زياتو ښکلاوو څخه يوه دا هم ده، چې هغه هره خبره لکه هماغه شان چې د وخت او حالاتو ضرورت دی، نېغ په نېغه او رسا کوي، ګيلې او مانې يې رسا د ننبې منځ ولي او د پښتني ټولنې نيمګړتياوې د يوه حساس نقاد په شان راوباسي او د خلکو مخې ته يې ږدي:

چاوې يو قام زرو ته وکړه سجده
ما ته خو لر او بر پښتون ښکاري

...

د هېڅ مغول لښکر مې د زړه ښار کې پلی نه دی
شـمشـاد پـه ويـنو سـور يـمه خـيبر وژلی يم

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د هـغې دغـې عـقيدې پـه نـامه

له مرحوم استاد روهي سره مې د ځانې خبرو په ترڅ کې له خدای بښلي څخه دا خبره زده کړې وه، چې ويل يې: د هېڅ يوه شاعر ټول شعرونه او له درجه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدې خبرې په استناد باید وویل شي، چې د یون په دغه جونګ کې د ګوتو په شمېر دویمه درجه شعرونه هم راغلي، وګورئ د صراط پل، د سمال، زهر.

خو دا خبره په دې مانا نه ده، چې ګوندې د یون شعري یون پر همدې ځای ولاړ دی، یون ځوان شاعر دی او لا خو د خپلې شاعرۍ د لومړیو واټنونو لاروی دی، هغه به لا نور واټنونه وهي او یون به کوي او د پښتو پر لمن به د ډېرو داسې ګلو کر کوي، چې په ورېم او رنګ یې د خړ شادري پښتون د ژوند پر شاړه کرونده د هیلو غوټۍ راسپړي.

که د پښتو ادب ټیکه داران مې په کفر محکوم نه کا او دا اجازت راکاندي چې د خپل ادب (پښتو ادب) پر لمن مې یوه پیش ګويي وکړم، نو باید وو ایم چې زه له ګران یون څخه دومره هیلې، غوښتنې او د خلاقو کارونو انتظارونه لرم لکه څومره چې خدای بښلي علامه عبدالحی حبیبي صاحب کړي دي. زما دغه خبره به هېڅکله هم په دې مانا نه وي، چې ګوندې ما به د علامه صاحب شان ته خدای(ج) مه کړه په کمو سترګو کتلي وي.

یون زموږ د زمانې د تاریخ یوه پاڼه ده، که څوک یې مني او که نه؟ زه ورته بریالیتوب، په خوږو ارونو تخلیقي کار او ښېرازه ژوند غواړم.

عبدالمالک بېکسیار

کوپنهاګن- ډنمارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۹۷، د جون ۱۸مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب

زما پــه اســو ېلو ســتا پــه نــازونو تيــرږه کېــدو
پــه يــو ، وايــه اشــنا کــه پــه دوه ګونــو تيــرږه کېــدو

زمــا ســاده ملګــرو ، ای پــه يــو نظــر مينــو !
لــږ ټينــګ شــئ چــې د ښــکلو پــه مکرونــو تيــرږه کېــدو

منــو د معشــوقو د اداګــانو تــاب مــو نــه شــته
څــه لويــه قربــاني ده چــې پــه زړونــو تيــرږه کېــدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما او ستا د سترګو جنګ پخوا ځنې عادت دی
نو څه که اوس په دروغو په جنګونو تېره کېدو

بس یو ځل مې د شونډو په خوږو کې روح اوبه که
منم پس له هغه به د لوزونو تېره کېدو

یو چا په ګونګوسیو ورته غوږ کې داسې ووې:
راځه د یون د هیلو په قبرونو تېره کېدو.

۵/۴/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروا ګانو سلګۍ

خلک خو وايي چې اولاد
د مور او پلار د زړه د مينې د باغ
تنکي ګلونه دي چې مړاوي شي او ورژېږي
نو زړونه هم مړاوي شي ورژېږي.
خو ما نه هېڅ هم ونه پوښتلې،
چې ستا د ګرانې نازنينې مور د هيلو،
اميدونو اروا ګانو چې سلګۍ وهلې،
او ستا د پلار د جنازې د وينو رنګ کټ چې،
د کلي منځ کې،
له تا نه پټ تېرېدو،
نو تا د لوی د يوال تر شا،
څومره په زوره زوره وژړلې!؟

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه، کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساده قتل

د سپینو اوښکو نور وای وربدلی
د چا په سوو زړونو توبدلی

افسوس د نرمې غېږې په خوږو کې دې تاو نه کړم
اسمان خو به څه نه وغورځېدلی غورځېدلی

دا څومره ساده قتل و چې بې اوره دې مړ کړم
تر شونډو دې وم کله رسېدلی رسېدلی

څه ګرمه پاچاهي به وه د جوجو او ماجوجو
که مخکې یې قاف نه وای ودربدلی ودربدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتا د خوږې مينې ټول خواږه پر ما حرام دي
پر زړه باندې که نه وم لګېدلی لګېدلی.

۱۳۷۰ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند رنګ

لکه د شپې په زړه کې
چې د سهر د وږمو پاڼې
شونډې وسپړي موسکۍ شي
او رڼا د خپلو سرو مرغزلینو وړانګو
د شال وریښمین پلو پر ځمکه خور کړي
نو ورځ زرغونه شي ترې
او بیا د ورځې د ښکلا د پرېشانۍ له سجدې
د شپې روح وتو کېږي.
داسې مې ژوند کې د غمونو د جام
له پیمانې څخه خوښي جوړېږي
او د خوښیو د خندا د غرو له څوکو نه مې
غم څاڅي
او د ژوند پاڼو ته مې رنګ ورکوي.

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دویمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهوه

ډېره ښه شوه چې په خلکو کې رسوا شوم
نه د ځان شوم نه د زړه او نه د تا شوم

ستا د شونډو د سپرلي د بوډۍ تال ته
په ژړا کې ګلې څنګه په خندا شوم؟

د دې سترګو په خوږو کې دې څه روح و؟
چې یوه شېبه کې څو ځلې پخلا شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــر دې زيـــات د نهيليـــو مـــاتم څـــه دی؟
د هغـــې ډولـــۍ چـــې تلـــه نـــو پـــه ژړا شـــوم

د غمونـــــو او دردونـــــو دې دنيـــــا تـــــه
لويـــه ســـهوه زمـــا دا وه چـــې پيـــدا شـــوم.

۲۱/۸/۱۳۷۰
کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامعلوم قبرونه

که یوه ښه ګېډۍ د ګلو کړمه جوړه د زړه باغ کې
د احساس له پاڼو
او د ورېښمین حسن ځلا ته یې د زړه د عاطفې د اوښکو ستوري،
لکه سپین ځاځکي د سهار د پرخې ونښوم
لاړ شم د کلي هدیرې ته !

نو به د چا پر قبر کېږدمه د ګلو ګېډۍ؟
د چا د قبر توغ به وموښم په خپلو سترګو؟
د چا له شناختې نه به تاوه کړم د زړه د ارمانونو لمبه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا د قبر د سپېرو خاورو سپېره ګردونه
به د ماتم ماتم ژوندون پر تندي باد کړمه
په لپو لپو ؟
قبرونه ډېر دي
هديره ډکه ده
خو زه د خپلې نازولې مور او پلار قبرونه
نه پېژنم.

۲۹/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان او ځمکه پوه دي

عقل رنځور و ؟
د سورکۍ ښکلا د شونډو په خوږو یې
د زړګي د ارادې مزي ترلي وو ټول.
احساس یتیم و
زنګولې یې د خپلو ښو ټال کې
ځلېدونکې اوښکې
غیرت په وینو رنګ و
د کلي رنګه برک الوتې وه
یو وهم خور و ،
هېڅوک هم پوی نه شول چې څه وشول
یو ازې شنه اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو رڼو سترګو
د رڼو اوښکو له ستورو څخه
هر څه چې وشول هغه ولیدلو
یوازې ځمکه پوه شوه
چې زما د زړه د ارمانو د وطن
څومره بې شمېره جنازې یې
زړه ته ننوېستې.

۳/۳/۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه لاره

پرې مې ږدئ چې دود شم د ارمان په نیمه لاره
دا سې چې پرې ایښی یم جانان په نیمه لاره

زما د خوږې مینې نو په دې کې ګناه څه وه؟
سپرلی چې رانه لوټ کړلو خزان په نیمه لاره

اشنا شونډې غونچه کړه سترګې جام اننګي مینه
زړګی دې رانه وړی دی ارزان په نیمه لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کـومې مینــې غــچ و او د کــوم ســرود بــدل و ؟
یــوازې چــې دې پرېښــودم حیــران پــه نیمــه لاره

هېچـا د زمـانې د مکـر زیـر او بـم ونـه پوښـت
دې یون خو ورتـه خیـرې کړ ګرېوان پـه نیمـه لاره.

۱۸/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري ستوري اوښکې

که د رانه زړه د ((پوهنې)) د ځوانۍ د ځوانو هیلو خندا
د ګل د شونډو د عطرونو سیند کې تاوه کړي
د خپلو ارمانونو لمبه
او د احساس له پاڼو پاڼو څخه جوړه شي ډولۍ د ژوندون
عاطفه سور او زرغون شال شي پرې راوغوړېږي
ته لکه سپینه سپوږمۍ ځلې په کې
سپرلی د ټول کلي کوڅې او لارې وویڼځي په خپلو وږمو
او لمر د ټول طبیعت زړه ته په سجده کړي
خپلې نرمې وړانګې
د کلي لر او بر ګودر کې د منګیو اتڼونه جوړ شي
او زه تر شلو کلو وروسته،
څنې غوړې کړم د (چا) د اننګو په خولو
د وریت احساس د دنګو غرو د مست کوچي په شان یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اواز له ترنمه سره
په ولو ونڅوم
او ستا ډولۍ ته اوږه ورکړم د زړګي په قوت
څومره به ښه وي چې نور خاندي د هوس په شونډو
او زه له ډېرې خوښۍ
ستا د ډولۍ له هره ګامه سره
په لپو لپو ستوري، ستوري اوښکې تويې کړمه ! !

۲/۳/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې هیلې

زړګی به په کې وران شي که ځیګر به په کې وران شي
زما خو به دا دواړه ستا نظر به په کې وران شي

زما د غیرت او ستا د حسن د ښمنۍ کې
مورچل وایه اشنا او که ګودر به په کې وران شي

د شوندو د سپرلو پاڼې دې مه رپوه یاره
زما د ماتو هیلو جوړ لښکر به په کې وران شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظلـــم او وحشـــت د پخلاینـــې پـــه اتـــڼ کـــې
لویان به نور هم لوی شي در په در به په کې وران شي

راځـــه د یـــون د هیلـــو پـــه زړه مـــه اړوه خـــاورې
د (هغـې) معشـوقې د پـل اثـر بـه پـه کـې وران شـي.

۱۵/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څلورو کلو شپې مې

د يو ځوان عمر ځپه مې
اسوېليو رانه دود کړه
د څلورو کلو شپې مې
د کوم چا روژه نيولي غوندې شمار کړلې په ګوتو
ددې دومره عمر پاڼو د رڼو سترګو انځور کې
مې هېڅ ته هم ونه ويل،
چې کوم رنځ مې په زړه ناست دی؟
د چا حسن مې ځښي وينه؟
چا مې وړی زړه په مينه؟

۱۴/۲/۱۳۷۰
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کفر رحم

د لسو کلو درد مې له دې قام نه تپوس وکړئ
زما د وچو شونډو بیا له جام نه تپوس وکړئ

د کوم هوس په زړه کې سوز او درد د مینې ګورئ
د سوز او درد اثر له ما ناکام نه تپوس وکړئ

احساس مې راته رپې چې یار خاندي او زه ژاړم
د حال ژوندون خو دادی له انجام نه تپوس وکړئ

د یار له شونډو مه پوښتئ زما زړګي ته ګورئ
د کفر به څه رحم وي اسلام نه تپوس وکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پـه ګـودرو کـې چـې د چـا اسـونه تېـر شـول
سـهر پـرې خبـر نـه دی لـه ماښـام نـه تپـوس وکـړئ

یـو یـون پـه لويـه لاره مینـانو تـه دا ووې:
که غواړئ ژوند مو اور شي ما بدنام نه تپوس وکړئ.

۱۹/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې

د انګار د سرو بڅرو
د وهمونو ژوند نه وروسته
د جنت د شنه انځور کلي ته لاړم
د مرموزې چوپتیا سیوری و
د دنګو کلاګانو
او د ونو د شنو پاڼو
پر زخمونو غوړېدلی
خو د زړه له درد نه جوړو
فریادي اوښکو کې ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې دنګو کلاګانو
دنګو دنګو دېوالونو
او د شنو تاکونو پاڼو
د رازونو او رمزونو
غیرتونو او ننګونو
ډېرې ډېرې کیسې وکړې
ډېرې ډېرې...

۱۳۷۰ل کال
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځانه سره جنګ

بېګاه مې خوب کې وکه له جانانه سره جنګ
زړګي مې ګنې وکه له ارمانه سره جنګ

قربان دې له بڼو شم ته مې وله زه به خاندم
کوم چا دی کله کړی له خپل ځانه سره جنګ؟

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شا چې کله ګورې نو په موسکو شونډو ګوره
اشنا پښتانه نه کړي پښېمانه سره جنګ

کوم څوک مې دا زړګی د عاطفې په اوبو وينځي
د نفس اورونه وژني کړي ګرېوانه سره جنګ

يو (يون) هم د همغو له لښکرو سره يو شو
چې سپين سباوون غواړي کړي زمانه سره جنګ.

۲۴/۸/۱۳۷۰
مرکزي ليليه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه وختونه چې وختونو کې مري

لکه وختونه چې وختونو کې مري
او زمانه لکه سرزوری پښتون
پر مخه درومي د مرګي غېږې ته
او شاته نه ګوري د ميو او ګلابو اتڼ
داسې مې روح او د زړګي پردو کې تاوه مينه
ستا قدمونه ښاري
ستا قدمونه.... !

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينې تخيل

د يـــو مـــات ژونـــدون کيســـه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي
نيمـــه مـــړه نيمـــه ويـــده ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

د ســـندرو وزر مـــات شـــو تخيـــل نـــه وينـــې څـــاڅي
پـــه مـــاتم کـــې ننـــداره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

د غمونـــو ډزې وشـــوې د شـــيرنې پـــه کوڅـــه کـــې
د فرهـــاد د مرګـــي شـــپه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ولـــوليزو شـــپېبو وران کـــړ د روښـــان تفکـــر څلـــى
د فکرونـــو جنـــازه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتــه ښــکاري هنــدوکش کــې مغــولېزه شــمله هســکه
ټیټــــه شـــوې تـــاتره ده ژړغــــونې شـــانته ژاړي

د تورانـــو ژوبلـــورو د ملالـــو بنګـــړي مـــات کـــړل
پښــــتنه لمبـــه ســـړه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ستا د شونډو پانې چېرې څوک د اوښکو په تاو وينځي؟
د احســـاس پـــاتې ايـــره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي.

۱۳۷۱/۴/۱۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر په پانو

نـــن دې پـــه ســترګو کـــې پـــرون ښــکاري
لکــه پـــه مـــرګ کـــې چـــې ژونـــدون ښــکاري

بيـــا دې د زړه لـــــه ارادې نـــــه خـــــلاف
څنګــه پـــه شـــونډو کـــې پـــا څون ښــکاري

زمـــا احساســـه- فکـــره ويلـــې نـــه شـــې !
درتــــــه د زور او زر تـــــــرون ښـــــکاري

نـــور د ښــکلا پـــه ســـيند کـــې پـــورې وتـــل
پښـــتون پـــر ماتـــه کښـــتۍ ســـتون ښــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د ګـــل وطـــن د شـــعر پـــه پـــانړو
نـــن هـــم د ســـرو ویـنـــو مضـــمون ښـــکاري

چـــا وې یـــو قـــام زړو تـــه وکـــړه ســـجده
مـــا تـــه خـــو لـــرو بـــر پښـــتون ښـــکاري

د زړه پیښـــلیک مـــې یـــاره څـــه لـــه ګـــورې؟
پـــه هـــره پاڼـــه کـــې شـــبخون ښـــکاري

مـــنم پښـــتو مـــې ځنکـــدن نـــه منـــي
کـــه بـــر سـکـون شـــو نـــو لـــر (یـــون) ښـــکاري.

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهر

زړه مې نرى نرى خوږېږي دچا مينو باندې
څو مره بې رحمه طاعون اوري ګلورينو باندې

پام پرې ګوزار د ګل د پاڼو چېرې هم ونه کړئ
مالويه کړې خپله مينه اوښکو سپينو باندې

ما خو دې سترګو کې د زړه وطن ښکلا کتله
چاوې (سقاو) زهر به څښې شونډو شيرينو باندې

څومره تو پير دى د مينو او قاتلو ترمنځ
موږه پر مينو نه مړېږو دوى پر وينو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه تباه شوه احساس دود شو ښکلا وسوځېده
اوس د ښکلا سندرې نه لګي غمګینو باندې

چا وې د ګل وطن قاتلو ته دې هېڅ ونه وې
اوښکې مې اورې د وطن پر قاتلینو باندې

د اور پر لیکه سوي یون په لپو لپو ژړل
وې د وحشت تناب حاکم شو زړو وربښمینو باندې.

۳/۳/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا په کومو سترګو ګورې؟

تا خو وې چې زما دواړه سترګې ستا دي
په کې ګوره د خپل مات ژوند
د رڼو اوښکو د هیلو انځورونه
د سبا د امید ستوري
د خوږمن زړګي اهونه.
تا خو وې: ((زما په سترګو کې دې ګل شي
که به یې ستا په مینه بل ته غړومه))
خو اوس ای د مینې څړیکې !
د ښکلا د سپوږمۍ وړانګې !
دغه نوی پسرلی چې:
ستا په زلفو کې یې وتومبل ګلونه
تا یې وموښل په مینه
په لاسونو کې لاسونه
دا په کومو سترګو ګورې؟

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری که نا بری

منم زما که دې سرور مات کړ
ستا د ښکلا مې هم غرور مات کړ

لږ خو مې سترګو ته په ځیر شه اشنا !
چا د لوزونو کوه طور ماته کړ

مغوله خیاله ! په سجده شه راته
خوشال زړګي مې رنتبور مات کړ

تا مې په زړه د اور باران وراوه
ما دې په سترګو کې د عشق نور مات کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې بــــرې کــــه نـــا بـــــرې وبـــــولم؟
چې په خپل لاس دې خپل منصور مات کړ.

۱۵/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېځلی غرور

چا وې د ژوند سپرلي ته دې په کمو ستر ګو ګورم؟
پخوا که په رڼو و اوس په نمو ستر ګو ګورم

د تا د شونډو پانې چې غوړېږي او موسېږي
دا زه ورته محبوبې په شبنمو ستر ګو ګورم

قربان د داسې مینې د غرور له سپېڅلتیا نه
چې خپل رقیب ته ګورمه په برمو ستر ګو ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څو ځلې دې راکړل سترګو سترګو کې زهرونه
دې سترګو ته دې نور خو په پرچمو سترګو ګورم

په دې ورانه کوڅه کې مې ځيګر او زړګی مات شول
خو اوس هم ورته ياره په صنمو سترګو ګورم

زما د زړه چينه کې د عشق اور دی لګېدلی
نو ځکه ټول جهان ته په همدمو سترګو ګورم.

۱۲/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپينو خولو پرخې

ياد خو به دې وي؟
چې يوه ورځ مې ستا په سترګو کې
د هيلو ګلان يو يو ټوکولو
لاس مې ستا په لاس کې کېښود
ټول وجود مې سره لمبه شو
ستا په زنه کې راټولې شوې
د سپينو خولو پرخې
ما په خپلو دواړو سترګو
په کې وليد

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل مات برخلیک سیوری
ستا د مخ خولې مې وچې کړې په خپلو اسوېلیو
خو زما له سترګو اوس هم
سرې او سپینې اوښکې ښاڅي.

۲۶/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو سباوون

د زړونـــو زور مـــو دلبرانـــو لـــوټ کـــه
لکـــه وطـــن چـــې رهبرانـــو لـــوټ کـــه

زمـــا قاصـــد ســـتا پـــه کوڅـــه کـــې اشـــنا !
پـــه رښـــا ورځـــې رقیبـــانو لـــوټ کـــه

د عـــــاطفې د بـــــڼ د ګلـــــو لښـــــکر
خـــزان لـــوټ نـــه کـــړ باغوانـــانو لـــوټ کـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ! د تا د دین روښانه څراغ
پر دین مینو پتنګانو لوټ که

زما د ټول عمر د هیلو سپرلی
د کلي ټولو مشرانو لوټ که

د معشوقې د مخ د مشکو کاروان
تر غلو لاړ نه شو کاروانیانو لوټ که

د اسمعیل د اوښکو سپین سباوون
شاوخوا ټولو اشنایانو لوټ که.

۱۹/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرجنه خندا

څه د احساس څه د جذبې په نامه
ځواني مې لاړه د هغې په نامه

د وينو جام مې نڅوي پر شونډو
د تا د شونډو د کعبې په نامه

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د (هغې) (دغې) عقيدې په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توپـــــانيزو اســـــوېليو لښـــــکر
ســـترګو دې لـــوټ کـــړ د جرګـــې پـــه نامـــه

د زهرجنــــې خنــــدا شــــنه پســــرلي
پـــر مـــوږه اوري د وعـــدې پـــه نامـــه

اوښــکې مــې څښــلې اســوېلو کــې لامــبم
دار تـــه مـــې بيـــايي د نشـــې پـــه نامـــه.

۱۴/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرونه

په فرهاد فرهاد زړګي مې د اورونو پرېشاني شوه
په شيرين جنت وطن کې چې مې جوړه سقاوي شوه

د منصور عقل لمبه به څنګه پانې شي دمينې؟
د سپين دېو منطق کې ډوبه د عشقونو پاچاهي شوه

د احساس پانو رژېږئ، د عطرونو ورېمو ژاړئ
سندريزو ولولو کې پابندي په پسرلي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرې پرې کړئ، د ګلونو غاړې غوټې
د ژړا په اور کې کېنئ عقیده مو اسلامي[1] شوه

عقله څنګه ورته رهبر دې؟ ورته جګ کتلی نه شې!
ستا رڼا کې د غلو څنګه کامراني شوه کامیابي شوه

ای د اور په میوو مستو د عشقونو سپینو ستورو!
د ظلمونو شپه رڼا کړئ ګنې ختمه زندګي شوه.

۱۵/۹/۱۳۷۲
کابل

[1] هغو کسانو ته اشاره ده چې په غلطه، اسلام د غم دین معرفي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام شکرونه باسي

د ګلو ښار لمبه لمبه شو
او د چڼو پېغلو
له سپینو سپینو مړوندونو نه د وینو لمبې داري وهي
د ښار واټونو کې ګزمه ګرځي د وهم دېوان
او ګرځوي پر دواړو ولو دمرګونو ډالۍ
په ځلور لارو کې دي جوړې هديرې د ژوندون
هره کوځه د ښار رنګ شوې ده په اوښکو وینو
اوس د بنګړیو بازار سوی دی د غم په لمبو
او د شنو، سرو، سپینو بنګړیو پرځای
د رنګارنګه کارتوسونو درمندونه جوړ دي
او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د وږمو رنګین
رنګین تخیل.
اوس هر ماښام له شپږ پوړیزو خونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغلې د خپلې حيا روح سپاري
د خدای(ج) د فرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پنا وروړي
خو امام ناست دی د هوس په مرمرينه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبيح تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو ميوو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

۱۲/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور په جبل کې

په اوښکو لوند په وینو سور قسمت
زما په برخه شو منصور قسمت

چا وې د ناز غرو ته دې سرټیټوم؟
در ته ټیټ کړی یم مجبور قسمت

هر اسوېلی مې شي پرهر په شونډو
په زړه مې لوبې کړي ناسور قسمت

د دې ټپي وطن ګزک زخمونه
کله جوړېږي په رنځور قسمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پـــرې ګـــلان، دې پـــر مـــازهر شـــيندي
ماتـــه جـــوړ شـــوی دی تربـــور قســـمت

ځـــواني مـــې تېـــره کـــړه د اور پـــه جېـــل کـــې
بـــدل مـــې نـــه کـــړ رنتبـــور قســـمت

د ســـره دوزخ د لمبـــو تـــاو مـــنم خـــو:
جنـــت کـــې نـــه غـــواړم مـــزدور قســـمت.

۱۵/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره - دير

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړنی

هغې د ژوند پاڼې کړې ژېړې د جانان د پسرلي په هيله
هغې د خپلې فرښتې غاړې امېل څخه کړه جوړه ګردنۍ د ټوپک
د خپل باتور جانان لپاره په ورېښمينو ګوتو
هغې پنځه لس کاله تېره کړه د ژوند څپه پر شونډو لکه
زهر د مرګ
او اخترونو کې يې ونه ليده چا پر سرو ورغوو د نکريزو سپوږمۍ
هغې په شپه ورځ کې پنځه وخته دربار ته د خدای(ج)
د تقدس په ورېمو وړله د جانان د مقدس جنګ د بري سندره
خو يوه ورځ يې جانان راغی ددې کوره پورې
جامې يې سرې ګردنۍ سره وه په اوږو او سرو وينو باندې
او د ټوپک له خولې يې سره اوشنه لوګي جګېدل
نو چې يې ولګېدې سترګې د هغې په ولوليزو کتو
او ښاپېريزې ښکلا
د تور ټوپک په ميل يې کش کړ له معصومو زلفو
د زر کلن عفت سورکی پوړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه سپوږمۍ
او د هوس سترګو پرې جوړ کړل پر زړګي زخمونه
د پېغلې مخ باندې خورې شوې د نري رنځ د نهیلي ژوند
داوښکولیکې،
خو پېغلې پورته نه کړه دا ځلې د خدای(ج) دربار ته
سپین لاسونه
او د نهیل شمال په مړو ورږمو یې
د مات ولس ټپي اهونو ته
په نرمو شونډو ورو وویل:
((پر ېږدئ چې خړ سېلاب مې یوسي
په لامبوزن جانان مې ډېره نازېدمه.))

۲۰/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره-دیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا حورو !

چې دې په سترګو کې نیولې نه یم
ښکاري همدا چې دې بللې نه یم

د اسوېلو مزل د هجر دښتې
په لنده لار درته راغلې نه یم

هره موسکا دې زړه کې اور بلوي
په خوله یم چوپ د ننه غلې نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نــــاز د غــــرو خنــــدا دې وړلای شــــمه
د غــــم فرهـــاد یــم نــــازولی نـــه یـــم

د رنــا حـــورو شــــپه راټوله نـــه کــــړئ !
زه یـــې تـــر شـــونډو رســـېدلی نــه یــم.

۲۴/۱۲/۱۳۷۲
الینګار - لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زهرو فصل

د رڼا پانې خو مو بلې کړې د شپې په لمن
خیر که یو څو داغونه شنه شول د ډیوې په لمن

د جنت مینه د ښکلا د عواطفو ستوري
موړه کرلي دي د خپلې معشوقې په لمن

احساس شو مات خندا ژړېږي ښکلا نه غوړېږي
چا کړ د زهرو فصل شین د عقیدې په لمن

زما پر زړه د پرهرونو د سپرلي ګلونه
دومره تورونه لګېدلي دي ددې په لمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به د جام شونډو کې چېرې وي موسکا د میو ؟
د عقیدې سېلاب شو خور د میکدې په لمن

شونډې مې ربړدي زړه مې تبنتي ویې نه شمه چې:
څومره زړا وه د کابل د هدیرې په لمن

نور د هوس د جنتونو ډنډ کې ولمبوئ
ما ویده پرېږدئ تل د مینې د نشې په لمن

د سترګو یون، د زلفو یون، د شونډو یون جانانه !
څنګه دې یوځای کړل د خپلې ارادې په لمن؟

۲۲/۱۲/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟

چا ویل چې د جنت حورې به وزانګي د اور په تنابونو
په پستو ګلابي شونډو
په وریښمینو نرمو پښو؟
چا ویل د قاف د غره د ښوان به راشي
د وحشت د عقیدې له اباسینه
او زموږ د ارمانونو د جنت ناوې به تاوه کړي
د خپلو هوسونو د زهرونو د شپو جام کې؟
چا ویل زما د مینې په کابل کې به (یزید) راژوندی کېږي
جوړوي به د ګلونو له سرونو درمندونه
نړوي به د ښکلا د عواطفو محلونه؟
چا ویل یو چنګیزي شمال به بیا له پورته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینو د ګلپاڼو په رنګونو
د ملالو د غیرت په میوندونو
او د ګلو ښار به بیا له سره وران شي
د وحشت په ځناورو او دېوانو
او په خپلو چنګیزیانو یزیدانو؟

۱/۱/۱۳۷۳
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولوليز پسرلی

د ارمانونو زړه مې دې يووړ
لکه د ورځې روح چې شپې يووړ

د غريزې د ميوو مست ساوون
تورې راکښلې عقيدې يووړ

د وليزې ځوانۍ سور پسرلی
په يو نظر رانه هغې يووړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژونـــدون روح رانـــه پـــه نـــوم د جنـــت
پـــــر دیـــــن مینـــــې معشـــــوقې یـــــوړ

لا مـــو د قهـــر پـــه تـــاو ســـېزي هیلـــې
څـــه کـــه ارمـــان مـــوتر کعبـــې یـــوړ

عشـــقه تبـــاه شـــو ســـتا د حســـن لمـــر
چـــا پـــه ســـره زور چـــا پـــه پلمـــې یـــوړ.

۱۹/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو احرام

(د یوې ګډې مشاعرې په ترخ کې)

((که چا پېر له تورو سترګو لام په کار دی
غله په زړونو لګېدلي پام په کار دی))

چې زنځير د مغوليزو وختو مات کړي
یو خوشال مې د منصور د قام په کار دی

ستا د ښکلو او شيرينو شونډو زور ته
ګلې ماغوندې فرهاد بدنام په کار دی

د سهار په رڼا کانو ډېر شکمن یم
زما مینې ته سکنی ماښام په کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا سرې کافرې شونډې رنګ په عشق کړي
زما زړه ورته موسکی اسلام په کار دی

ستا د مينې د ښکلا طواف ته ياره
د زړه او ښکو يو سپين احرام په کار دی

د کابل حسين زړګيو شهيدانو
د يزيد دوزخ کې نور قيام په کار دی

د وطن د حسن پانې مې باد يووړې
ورته نور د ترحم نظام په کار دی

د احساس د نوح بېړۍ په ډوبېدو ده
د غميزو د توپان فرجام په کار دی

د هوس ستورې دې خاندې تاج محل کې
مور مينو ته د عشق مقام په کار دی.

۱۳۷۳/ چنګاښ
پېښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو

زماني د زماني لمن نیوله،
شپه د ورځې، ورځ د شپې د روح په وړانګو
د تقدیر مزو تړله
زیږېدل په کې د لمر ژوندون ستوري
د ګل پېغلو له سورکو نازکو شونډو
سندریز تفکر زړونو کې وزر وغوړولی
عقیدې و عواطفو ته ځیګر په لاس نیولی
د ګلونو د سندرو اتڼ جوړ و
نڅېدل ورته د مینې د غاټولو ځیګرونه
تاوېدل ترې د وږمو د تخیل د بڼ ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو یو (چا) له کومه راوړ
د کینې د زهرو جام
د پستو پستو خبرو له خوږو میو نه جوړ
او نړدې یې کړ د مینې عقیدې د سورکو شونډو تر سرونو
عقیدې لا په سر نه و اړولی د کینې د زهرو جام
چې د شونډو د احساس پر زړه یې راغلل خزانونه
په زړګي کې یې شول مړاوي د ښکلا د عواطفو سره ګلونه
نو شوه ټوله عقیده د زهرو روح د قهر سیند
بیا یې لوټ کړل د سپېځلو احساساتو ارمانونه
د وږمو د سپوږمۍ حسن د خوږې مینې وزرونه
او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو.

۱۲/۱/۱۳۷۳
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جانان او يو جام

چې د رڼا په لوري ګام اخلو
موږ يې له زلفو انتقام اخلو

د مقدس اور عبادت وي مينه
خود يې له شونډو نه الهام اخلو

د روح وطن يې راته رنګ کړ په غم
اوس يې هم نوم په احترام اخلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمـــرود وختونـــه شـــي شـــداد شـــي امـــام
هـــر څـــو کـــه ذکـــر د اســـلام اخلـــو

عشـــقه دا ســـتا لـــه غوړېـــدلي جنـــت
مـــوږ يـــو جانـــان اخلـــو يـــو جـــام اخلـــو.

۱۳۷۳/زمری

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارہ خوارہ زخمونه

سترګې مې ډکې شوې د اوښکو د لمبو له تاوه
د زړه پردو کې مې د غم زلزلو جوړه کړه د وهم څپه
زړګی مې وایي چې د خپلې معشوقې مخ کې په زوره زوره وژاړمه
او د احساس لمبې سرې کړمه په خپلو چغو
خو دې ګلپاڼې معشوقې مې په سورکیو او چاودلو شونډو
چې د سیلیو ګرد یې ناست و پر خوږو اننګو
او د زړګي له هر یو تار یې څڅېدلې وینې
د حال په ژبه راته ورو وویل:
((زه پر تا څومره نازېدمه
تا په سرو شنو دېوانو خرڅه کړم مینه.
د سترګو توره نو اوس:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مې خپل غمونه ډېر دي
په لویه لار کې راته مه ژاړه مېنه))
نو ماچې ټیټ کړ د احساس سر د ویده تفکر سور ګرېوان ته
زړه راته وویل زما معشوقه ((خاوره)) د دردونو له بڼ
د حقیقت په ژبه
څومره خواږه خواږه زخمونه سپړي.

۱۷/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو قافله

ستوري نه ستا د مخ ډيوه تېروو
ځکه تر وړانګو لاندې شپه تېروو

د زړګي پاڼې غوړېدلې پرېږده
ورته د ژوند ټپي کيسه تېروو

ستا د موسکا د پسرلو په هيله
پر زړګي ژوند لمبه لمبه تېروو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـر اسـو یلی مـې شـي منصـوره وینـه
ژونــدون پــه دار لکــه نشــه تېــروو

شــهید وطنــه ! ســتا د زړه پــردو کــې
یــو وخــت د ســتورو قافلــه تېــروو

شوندې پر شوندو راتـه کېږده موسکی
روح تــه د ســره دوزخ ورېمــه تېــروو

د خنــدا پېغلــو وربلونــه تيــتې کــړئ
د یــــون د هیلــــو جنــــازه تېـــروو.

۷/۸/۱۳۷۳
کاګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مراوی جانان

چې هم دې فکر هم ایمان شي جانان
څو مره به مینې درته ګران شي جانان

د زړه په پانو مې بلېږي هجر
کاشکې چې پرخه شي باران شي جانان

د روح غوټۍ مې په کې وغوړېږي
ماته هم دین شي هم قران شي جانان

د تخیل په وزرو خېږم ورته
خیر دی که ستوری د اسمان شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره ګلونه پرې د اوښکو شیندم
چې په شمېرلو یې ستومان شي جانان

بیا به مې پرېوزي دګرېوان پر کلي
چې مې تر اوښکو نه ارزان شي جانان

چې د خپل زړه دښار جنډې ووینې
خومره به مړاوی راروان شي جانان

درد به دې وي خومحسوسېږي به نه
چې هم پردی شي هم دې ځان شي جانان

وړې د لونګو ښار ته ښکلې پښتو
ګوندې چې (یون) ددې ((کاروان) شي جانان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسمال

یو ګل دې له وربله نن شمال راوړی دی
زما سوو داغونو ته یې شال راوړی دی

زما پر مړاوي روح باندې دې وشیندل ګلونه
څه رحم دې په زړه کې ذوالجلال راوړی دی

د شعر زړګی مې ګل شو پټ په شونډو کې موسبږي
کوم چا ورته د تا د سترګو خیال راوړی دی

د څو کلونو درد مې په یوه شېبه کې هېر کړ
ریبار مې ستا سو کور څنې دسمال راوړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا واک دې منم چې هم مې ښکېل هم مې ازاد کړې
یـوه لاس کـې دې جـال او بـل کـې تـال راوړی دی

جانانـه تنـدی وریـن کـړه بیا یـې مینـه بانـدې کېـږده
د زړه لــه وینــو جــوړ مــې درتــه خــال راوړی دی.

۱۵/۲/۱۳۷۴
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې پیغمبر

یو سپین د سبا ستوری وم سهر وژلی یم
د ګل د شونډو پرخه ومه لمر وژلی یم

په زور نه یم مات شوی ښکلیه پورته راته ګوره
د تا په نوم یې یاره په هنر وژلی یم

کوم څوک چې مې په زړه کې پیغمبر د مینې جوړ کړ
د روح پر کور مې ناست دې پیغمبر وژلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغــه کلــي پېغلــې او منګــي پــر مــا خبــر دي
ګـــــودر يمـــــه وژلـــــى مـــــازيګر وژلـــــى يـــــم

د کـوم مغـول لښـکر مې د زړه ښـکار کې پلى نـه دى
شمشــاد پــه وينــو ســور يمــه خيبــر وژلــى يــم

پــه دې کــې د رقيــب د تــورې ښبــه ګــوره نــه شــته
د خپــل دلبــر پــه غېــږه کــې دلبــر وژلــى يــم.

۱۳۷۴/زمرى
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرو ټپونو کان

د زلفـو پـه تیـارو کـې دې پـه نـور نیـولی یـم
بـس زه خـو دې د ظلـم پـه تنـور نیـولی یـم

سـهر پـه وینـو رنـګ کړمـه ماښـام پـه اوښـکو لونـد
د وخـت امـام دا زه ځنګـه تربـور نیـولی یـم

د زړه شـیمه مـې نـه شـته هسـې مینـه مینـه وایـم
دې لـوز تـه چـې هـم ټینـګ یمـه غـرور نیـولی یـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا شــونډې پــاڼې پــاڼې چــې ورېــږي پــر مــا هســې
جانانــه بيــا دې کــوم غــم تــه ضــرور نيــولی يــم

د ســتورو پــت خــو هغــو جــادوګرو شــغلو مــات کــړ
دې تنــدر نــو زه لمــر پــه کــوم قصــور نيــولی يــم

د زړه د پرهــرو پتــري مــې چــوي خنديــدی نــه شــم
د ســرو ټپونــو کــان يمــه ناســور نيــولی يــم

چــا وې غبــرګه جنــت، شــونډې شــراب زلفــې وږمــې دي
دا ځکــه ورتــه زه همــېش تــرور نيــولی يــم.

۹/۲/۱۳۷۴
مکروريان- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاڼو مومن

ماښام شو خور د سهرونو پر بام سیوری کوي
لکه کوم ذهد چې د شونډو پر جام سیوری کوي

لمر راخېږي له مغربه د نمرود په ګوتو
د شرق د ښکلو لمر ګلو پر قام سیوری کوي

د پیغمبر فکر ژوندی دی خو د زړونو پر تخت
په وینو سور یو د جالیزه امام سیوری کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ښامار وژل د پانو مومن نه شي کړلی
دومره هوښیار دی چې پر ونو په پام سیوری کوي

زړه مې لمبه شي چې دې زلفې پر مخ وغوړېږي
کفر ته ګورم چې پر ښکلي اسلام سیوری کوي.

۱۳۷۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صراط پُل

چې ستا په تخيل مې تخيل نيولی دی
منمه دګل شوندو کې مې ګل نيولی دی

دا خال د سپين تندي دې پاکوم د زړه په توره
مور تل په تاترو باندې مغول نيولی دی

د زړه وينې مې څاڅي لاس دې لرې که جانانه
(کوم دېو) غوندې دې سخت لکه کابل نيولی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبور به د هر ښکلي د خندا په لمبو سوزي
دا زړه چې مو هر چاته په منګول نیولی دی

د مینې قاتلان یې ځنې څرنګه تېرېږي؟
زما مظلوم ملت د صراط پل نیولی دی

په سترګو کې دې یون شوم زړه کې یون په خوله کې یون شوم
دې مینې دې څه ښکلی تسلسل نیولی دی.

۱۳۷۴/مرغومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جام جنازه

يو شور شو د جامونو شو قيام په ميکده کې
چا وې پرون ساقي شولو اعدام په ميکده کې

سهر د لمر په وړانګو جوړوي تسبيح له ستورو
د روح امام يې ناست وي هر ماښام په ميکده کې

ساده زړونو سجده کړه د محراب په لور په مينه
د فکر ستورو وليده امام په ميکده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه ســترګو يــې د اوښــکو پــانې ورو ورو تو ېــدلې
د جــام جنــازه پورتــه کــړه بــل جــام پــه ميکــده کــې

تــر ســپين قرانــه لانــدې د جــامونو ډنــډ کــې ګــورم
د مکــر ذاهــد بيــا تــړې احــرام پــه ميکــده کــې

د زړه د وطــن ښــار مــې يــو ځــل بيــا پــه وينــو لامبــي
نــن بيــا نــرخ ټاکــل شــوی مــې د قــام پــه ميکــده کــې.

۱۳۷۴ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سندرو په وزرونو

یو عشق مې لوبولو د سندرو په وزرونو
کوم چې رانه شهید کړلو د زغرو په وزرونو

شمله شمله لوګی شو د غره غېږې ځنې پورته
څه اور دی لګېدلی د نښترو په وزرونو

یو دېو د قاف د غره په ځنګلونو کې مېشته دی
د ژوند ډولۍ مې وړي د سوداګرو په وزرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښــار د پېغلــو خــال وړي او د غـــاړو امېلونـــه
يـــو دوه مـــاران راوړي جـــادوګرو پـــه وزرونـــو

څـه لـو دی د ګـلاب ګـلاب سـرونو پـه وطـن کـې
يـو اور خـو خدايـه بـل کـړې د لـوګرو پـه وزرونـو

پـرون رمـه لـه غـره نـه راغلـه کلـي تـه يـوازې
څـه سـره وينـه پرتـه وه د ګـور ګـورو پـه وزرونـو.

۵/۲/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید غرونه

د مینې ستوری مې غاټول نه دی
ځکه زړګی مې پرې راټول نه دی

غرونه شهید دي، دښتې بورې ناستې
ورته امیل د ګلو شپول نه دی

زړونه مو اخله خندا مه راکوه
د مینې ښار دی کار په تول نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې ښکلې دریابه غلې درومه
د ژوند ماښو مې سندر بول نه دی

ستوني زېبښې د ښار د هر پانې
له میوډک یې لا کندول نه دی.

۵/۵/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شپې

د ژونـــد ســـندره ليکمـــه د ګلـــو پـــه خولـــو
د شـعر ځيګـر مـې وينځمـه د ښـکلو پـه خولـو

د وهـم د ېـو څلـورو شـپو کـې تېـر کړلـو لـه ستوني
کــوم ښــار چــې و جـوړ شـوی د نتلـو پـه خولـو

د يـار سترې احساس مې پـه کې ورو ورو خوبومه
د زړه سـيوری مــې لونــد دی د ســنځلو پــه خولــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی جـوړ زمـوږ لـه وینـې، دی جـوړ د چـا لـه مینـې
د ژونـد څـراغ بـل نـه شـو د ښـاغلو پـه خولـو

د شـنې جلګـې لـه پاسـه کړه پـر سـپینو لېچـو دمـه
کــوم چـا درتـه وینځلـي د شــنو ولــو پــه خولـو

اشنا لاس دې نږدې کړه چې پـه سترګو ورتـه ځیـر شم
د بخـت سـتوری مـې ګـورم د منګولـو پـه خولـو.

۲۸/۵/۱۳۷۵
کارګري قصبه-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري لمرونه

د جانان شنه خندا مې بيا له کومه لوري راځي
د غزل اوښکو کې مې بيا د مينې توري راځي

دلته هر غم قدم په پام ږدي بيا ښکلا لټوي
د تلې ښار دی غم هوښيار دی سودا ګوري راځي

د شعر مېوه مې زېږېخنه ده بازار نه لري
د ژوند پر هر فصل مې ډول ډول سيوري راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیـا تلـی سـپین امـام د قـاف د ځنګلونـو د پـو تـه
زمـوږ د اوښـکو هیلـې بیـا پـه هغـو پلـوري راځـي

زړه کـې مـې ګرځـي یـوه ګرمـه شـان وږمـه د پښـتو
د قلـم نـوکې تـه مـې ټـول ټکـي سـرزوري راځـي

بیا مې د زړه ارمان موسکی شي بیا شي مړاوی غوندې
چـا وې وطـن تـه دې لمرونـه چـا وې سـتوري راځـي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روح سپېڅلی زور

د هیلــو شــونډو کــې مــې پــانې بیــا ثمر نیســي
پــس لــه کلونــو مــې ګلونــه بیــا ګــودر نیســي

زه یــو ســېلاب شــومه د اوښــکو او ســړو اســوېلو
دی راتــه لار کــې د ســپېرو شــګو ســنګر نیســي

دا چــې شــمله یــې راټیټېــږي نــه، جګېــږي پســې
دا خو پـرې خدای(ج) د خپلـې مینـې خپـل وزر نیسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــرون يــې ســر کــې وه نشــه د فرعونيــت د فکــر
نــن راتــه خــړې خــړې ګــوري ځــان اوتــر نيســي

دا خـو د روح سـپېڅلې زور دی د خدای(ج) عشـق وينځلـی
پــه يــوه وړانګــه چــې د ټــول تــورتم لښــکر نيســي

بيــا د نـــازو بچيـــو وتړلـــې تـــورې تـــر مـــلا
چـا د ګـورګين د مـرګ ويـل چـا وې شـيبر نيسـي.

۲/۳/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر پري

د ښکلا سیمه شپې نیولې ځانته ښار جوړوي
د ژوند په هر واټ کې د دار له پاسه دار جوړوي

موږه د لمر وړمې شهیدې کړې د شپې په کانو
اوس مو له کلي پټ تېرېږي بله لار جوړوي

ما ځنګوي د تیارو څنو کې د خدای(ج) په نامه
ځانته د ژوند په نوم یو ښکلی سپین سهار جوړوي

ربه د تا په نوم مې ژوند اخلي په خپله ګټه
د وخت واکمن څومره هوښیار دی څه ښه کار جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلــه د ښــو پــه نــوم قربــان کلــه د بــدو پــه نــوم
دا فرښــتې څــو مره پــه ســخته زمــا بــار جــوړوي

د شــعر پــري مــې مــروره شــوه د شــعر لــه روحــه
ســپينې خبــرې دې لــه شــعر ځنــې شــعار جــوړوي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سند ریزه وږمه

د ژوند په هر فصل مې ځي راځي غمیزه وږمه
د زړه په پاڼو کې مې رپي دا دودیزه وږمه

زه د وربښمو د رباب تارو ته خوب کومه
جانان مې خیال باندې راشیندي او سپنیزه وږمه

شهیده وړانګه یم د خپلو ستورو شپو وژلې
زړه کې مې بله ده د خپل غشي اوریزه وږمه

د ژوندون هر واټ کې مو جوړ دي وژنځای د ګلو
لکه بیرغ پرې باندې رپي ارمانیزه وږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه غاټول زړونه قربان کړل په همدې هیله چې:
د ساندو کلي کې به راشي سندريزه وږمه

شمله زړه، پوړنی زوړ دی، منګی زوړ دی خو هم
ځومره خوږه خوږه تړې اورې پټمنیزه وږمه

د جنګ اسونو مې د ښتو ګلان ټول ستړي کړل
خدایه یو ځل خو پرې خوره کړې سوله ییزه وږمه.

۱۳۷۲ل کال د غویي ۲۲مه
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر حجاب

د ژوند مړاوې سندره مې رباب کې راولم
د ویښو شپو کیسه د عشق کتاب کې راولم

دا سر ربه ! مات شوی دی، ټیټ شوی چاته نه دی
خو تاته یې پنځه وخته محراب کې راولم

نن بیا د غزا ډول د هندوکش په سر غږېږي
سپېرې طالبې څڼې مې په تاب کې راولم

د نقد ملایان ګرځي له دُرو سره په ښار کې
د شعر پېغله مې ځکه په حجاب کې راولم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــا ترلـــي لاس وو ســـتا درنـــې ښپېـــړې
یــو وخــت خــو بــه اشــنا دا پــه حســاب کــې راولــم

د ســره قهــر غلامــه بیــا د چــا غېــږې تــه درومــې !
د ســپینو وړانګــو تــاو بــه پــه کــولاب کــې راولــم

خندا موسکۍ شي چې پر شونډو د کبانو
یــو شــور خــو د ســندرو پــه دریــاب کــې راولــم

پــه دې بــه هــم د ډېــرو لــه زړګــو شــي لمبــه تــاوه
دا وران د زړه وطــن چــې نغمــه بــاب کــې راولــم.

۱۳۷۵ل کال د کب ۱۷مه
لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمد خان زوی پر ۱۳۴۶ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی. لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۶ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ماسټرۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد))مجلو د چلوونکې دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې ببړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، د دې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د ببړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا د دې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته ور اندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده درو سپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکلیکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د و اقعیتونو او حقایقو د څرګندیيان له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه دددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، او ډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اینبودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی. استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې) او(د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي دغه راز يې په سلګونو کورنيو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله يې هم په لسګونو مشاعرې، سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په يو زيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به يې د اثارو يادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړۍ شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نيمګړي ارمانونه	د حيران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د نازو انا ياد	د سیمینار د ليکنو ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کليات	د استاد الفت نثرونه	درېيم ۱۳۸۷
• سيندونه هم مري	د اسحق ننګيال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

• د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
د پوهنوال روستار تره کي اثر — دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر — دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر — دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر — د اماراتو یونلیک — دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی — د اروپا یونلیک — لومړی ۱۳۸۷
- د پنتاګون ترڅنګ — د امریکا یونلیک — لومړی ۱۳۸۷

هـ- خبرنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه — دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری — دویم ۱۳۸۷
- د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود — دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتې زیانونه — دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت — شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل — دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې — دویم ۱۳۸۷
- ببرنۍ لویه جرګه ولسواکي او زورواکي — دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال — لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې — لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون — لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر — لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- د کتابونو په ورېمو کې — لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افغانستان په سیاسي کړلیچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- او سنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته د نور زغم او سبلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

pə oruno ke səndəre

(songs in the fires)

By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-09-9
9 789936 500099 >

د خپرونو لړ: (۱۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library